

da jeg kun har set Hannen gøre det og har iagttaget Fuglene nøje. At den ogsaa foretager disse Manøvrer efter Solens Nedgang, tvivler jeg ikke paa, selvom jeg ikke har set det — af den gode Grund, at jeg ikke har været derude saa sent — men »kun efter Solens Nedgang« maa jeg paatale, da jeg har set Uglen foretage sine Luftmanøvrer til enhver Tid paa Dagen, selv i det stærkeste Solskin ved Middagstide; saaledes iagttog jeg 2 Mosehornugler, der en solvarm Dag »klapfaldt« højt oppe i Luften, ca. $\frac{1}{2}$ km fra mit Skjul. Da var jeg klar over, at det var 2 Hanners Hilsen til deres Hunner, som rugede nedenunder.

»Klapfaldet« er oprindeligt ikke et Skræmmemiddel, men en Handling, hvorved Hannen tiltrækker sig Hunnens Opmærksomhed og som derfor særlig benyttes i Parringstiden.

ORNITHOLOGISKE NOTITSER FRA NORDØST-GRØNLAND

AF

K. KNUDSEN¹

Stellers And, *Polysticta stelleri* (PALL.). — I Juni Maaned 1922 blev 2 Eksemplarer af denne Art observeret ved Iskanten tæt ved Sabineøen. Det var ♂ og ♀, og de opholdt sig mellem Ederfugle; de var ret sky, og vi kom dem ikke nærmere end 100 m. ♂ skød jeg med Riffel, men ♀ forsvandt mellem de andre Ederfugle, og vi saa den ikke senere.²

Rødhalsed Gaas, *Branta ruficollis* (PALL.). — Af denne

¹ Den foreliggende Artikel er sammenarbejdet paa Grundlag af 3 Breve fra fhv. Jæger i Østgrønland K. KNUDSEN (nu Aalykkeskov pr. Odense) til Undertegnede, der endvidere har tilføjet de videnskabelige Betegnelser paa Fuglene samt Fodnoterne. BERNT LØPPENTHIN.

² Ifølge SCHJØLER (Danmarks Fugle, II, 1926, pp. 174 og 175) er Fundet dateret 14. Juni 1922; Skindet findes nu paa Zoologisk Museum. — Desværre har jeg overset denne Litteraturangivelse, da jeg behandlede Fuglene i det ogsaa her omtalte Distrikt (Medd. om Grønland, Bd. 91, Nr. 6, 1932). Sabineø ligger ved Grønlands Østkyst paa ca. $74^{\circ}30'$ n. Br. — ALWIN PEDERSEN omtaler (1930; Medd. om Grønland, Bd. 77, 1931, p. 501) et Fund af Arten (»Einmaliges Auftreten«) paa 66° n. Br., men muligvis foreligger der her en Fejltagelse. B. L.

Art iagttog jeg 2 Individder paa Sydøstsiden af Sabineøen i Slutningen af Maj eller i Juni 1922; den nøjagtige Dato kan jeg desværre ikke opgive, da mine Dagbogsoptegnelser gik tabt paa Hjemrejsen med »Teddy« i 1923. Gæssene opholdt sig paa Land, ca. 20 m fra Strandkanten, og de var ikke i Selskab med andre Fugle. Vi var 2 Mand [den anden, MARIUS MADSEN, har nu opholdt sig i Kanada i en Aarrække], som kom roende i en Jolle langs Land, tæt ind til en høj Isfod, og vi var bevæbnet med Rifler begge to, da vi var ude efter Sæler; ellers havde vi sandsynligvis faaet skudt i alt Fald én af Gæssene; Afstanden fra dem til os var ca. 30 m. Vejret var taaget og med kraftig østlig Vind, som satte stærk Skvalpesø, og vi prøvede derfor at holde Baaden ind til Iskanten for at skyde derfra, men Fuglene, som nu havde set os, gik paa Vingerne og forsvandt derefter østpaa i Taagen; vi saa dem ikke oftere. Farven var ret ens graa paa hele Kroppen, kun var Ryggen lidt mørkere end Brystet og Ryggen var ikke tavlet som paa den Kortnæbbede Gaas, *Anser brachyrhynchus*. Aftegningen paa Halsen strakte sig fra Forsiden ud til omtrent midt paa Siderne af Halsen, og nedefter gik den omtrentlig til midt paa Halsen; dens Farve var inderst nærmest rustrød, afsluttet yderst af en lys eller hvidlig Stribe.

Tejste, *Uria grylle mandtii* (MANDT). — Grylletejsten er jo almindelig paa Nordøstgrønland hele Sommeren, men jeg har (i 4 Aar) observeret den hver Vinter, midt i Mørketiden; det var hver Gang efter en Storm, naar Isen var brudt op, og hver Gang 2 til 4—5 Stykker. Sidste Gang, jeg saa Tejster om Vinteren, var 3. Januar 1930, da jeg skød 2 Eksemplarer i den lyse Vinterdragt ved Kap Wynn; begge Fuglene var i udmærket Stand.

Sneugle, *Nyctea scandiaca* (L.) — I den store Dal ved Knudshoved, Hold with Hope, yngler hvert Aar adskillige Par Sneugler, og i Slutningen af August 1930 fandt jeg paa en Strækning af 3 danske Mil ind efter i Dalen 6 Redetuer, som var saa store og saa bevoksede med Græs paa Siderne, at der ikke var nogen Tvivl om, at de havde været benyttet i mange Aar, og det var tydeligt at se, at de alle havde været benyttet i Sommeren 1930; desuden fandtes mange gamle Tuer. Alle Redetuerne var beliggende i Dalens sydlige Side. — Saa ens-

artet, som Forholdene ser ud ind gennem Dalen, tror jeg, at der vil kunne findes Reder helt ind til Loch Fine. Syd for Bjergkæden, der skiller Dalen fra Hold with Hope Sletten fandt vi aldrig Reder (eller Rester af saadanne). Kjøver¹ var ikke til Stede mere — det var jo Efteraar —, og noget rigtigt Lemmingaar var det heller ikke². Sneugler saas hver Dag, og af Falke³ var der et stort Træk fra Begyndelsen af September til omkring 6. Oktober.

Solsort, *Turdus m. merula* L. — Paa Bass Rock blev i November 1922 efter en 6 Dages nordøstlig Orkan med Sne set 6 Solsorter og skudt 2. De blev skindlagt, men gik tabt med »Teddy«.

SUPPLERENDE IAGTTAGELSER OVER SKANDERBORGEGNENS FUGLE, SÆRLIG OMKRING LANDSBYEN TAANING

AF

R. P. RANDLØV

I D.O.F.T., X, 1915—1916, Hefte 4 offentliggjorde jeg en Del Optegnelser om ovennævnte Egn's Fugle, men paa Grund af utilstrækkeligt Kendskab til Emnet blev denne Lokalfauna noget mangelfuld, og siden da er der dukket enkelte Fugle op i Egnen, som neppe tidligere var erkendte som hørende til dens Fauna, f. Eks. Troland og Nathejre; endvidere har jeg faaet Oplysning om et og andet, som ikke kom med i Fortegnelsen for 17 Aar siden. Der vil dog sikkert ogsaa kunne tilføjes et og andet i disse Notitser.

Dværglappedykker, *Podiceps ruficollis*. Saa vidt jeg har kunnet skønne findes den i et Par mindre Søer ved Skanderborg.

Rødhalsed Lappedykker, *Podiceps griseigena*. Ret almindelig saavel i Mossø som i Skanderborg Søerne. Yngler begge Steder.

¹ Der menes her Lille Kjøve, *Stercorarius longicaudus*.

² Sml. ogsaa BERT LØPPENTHIN: Die Vögel Nordostgrönlands zwischen 73°00' und 75°30' n. Br.; Medd. om Grönland, Bd. 91, Nr. 6, p. 96.

³ Der menes her den hvide Jagtfalk, *Falco rusticolus candicans*.